

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Каварна, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емилия Д. Панчева

при участието на секретаря Йорданка Анг. Ялнъзова
като разгледа докладваното от Е.ия Д. Панчева Гражданско дело №
20223240100197 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 49 ЗЗД, във връзка с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 52 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от С. П. З. против Община Каварна, с която се иска ответникът да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 3000,00 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, вследствие на претърпени телесни увреди и изпитана болка и стрес, в резултатна инцидент, настъпил на 14.03.2022 г. в гр. Каварна, на ул. „****“, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 30.05.2022 г. до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че на 14.03.2022 г. около 12.00 часа при изпълнени на служебните си задължения била нападната от две безстопанствени кучета в гр. Каварна, на ул. „****“. Твърди, че вследствие на нападението получила телесни увреждания – разкъсна рана в областта на левия глезен, които са обусловили временно разстройство на здравето неопасно за живота. Поддържа, че получените телесни увреждания й причинили болки и страдания, получила уплаха и стрес, не можела да живее нормално и да изпълнява служебните си задължения. Според ищцата

преживените от нея болки и страдания са пряка и непосредствена последица от неправомерното поведение на ответната община, която е задължена да осигури настаняването в приют на бездомните кучета и да изпълнява възложените ѝ със Закона за защита на животните задължения. Моли съда да постанови решение, с което Община Каварна бъде осъдена да ѝ заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди, възлизащи на сумата от 3000,00 лева, ведно със законната лихва, считаното от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. Претендира разноски.

В съдебно заседание предявеният иск се поддържа изцяло, като с оглед събраните в процеса доказателства се моли същият да бъде уважен.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор, в който се изразява становище за неоснователност на иска. Оспорват се твърденията на ищеца че ответникът не е положил предвидените грижи за бездомните кучета. Твърди се, че ответникът е изпълнил възложените му от Закона за защита на животните и Закона за ветеринарно медицинската дейност задължения. Поддържа се, че въз основа на възложените по закон задължения е приета Наредба за притежаване, регистриране и отглеждане на кучета на територията на община Каварна, както и Програма за овладяване на безстопанствените кучета на територията на община Каварна 2020 – 2024 г., съгласно които са предприети необходимите мерки за овладяване популацията на бездомните кучета. Оспорват се твърденията на ищеца изложени в исковата молба като преиначени и некореспондиращи с приложените писмени доказателства. Оспорват се изложените твърдения за времето на инцидента, механизма, причинените увреждания и причинната връзка между инцидента и настъпилите увреждания. Поддържа се становище, че сочените кучета не са улични, а са собственост на трети лица, които обитават къщата на адрес ул. „****“ 49. Оспорва се размера на претендираното обезщетение, като недоказан. По изложените в отговора доводи се иска отхвърляне на иска. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, ответникът чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на иска, като неоснователен и недоказан, а в условията на алтернативност за уважаването му до размера от 800,00 лв.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните,

намира за установено следното от фактическа страна:

Установява се от представените трудов договор № ***** г., длъжностна характеристика ***** и служебна бележка № 2547/15.08.2022 г. изд. от ***** „*****“, че ищцата С. П. З., работи на трудов договор като ***** в *****.

От представения амбулаторен лист № 1215 се установява, че на 14.03.2022 г. С. П. З. е била прегледана от ОПЛ д-р Р.С., с оплаквания, че по време на работа е била ухапана от куче. При прегледа лекарят е установил следа с размери 2-3 см. в областта на лява подбедрица. Раната е обработена и е поставен ТАП. З. е насочена към съдебен лекар за освидетелстване. Издаден ѝ е болничен лист № Е 2022 0348187 с назначен домашен-амбулаторен режим през периода 16.03.2022 г. – 22.03.2022 г.

Установява се от представената съдебно медицинска консултация № 36/2022 г. изд. от д-р Д.Д. – съдебен лекар от гр. Добрич, че при преглед на С. З. е установено следното: по задна вътрешна повърхност на лявата подбедрица, в долна трета /над глезенната става/ се установява рана, с неравни ръбове, дължина 2,5 см. Околността на раната е оточна и зачервена. Вещото лице е дало заключение, че С. З. е получила следните травматични увреждания: разкъсна рана в областта на ляв глезен. Установените увреждания са резултат на действие на твърди ръбести предмети и отговаря да се е получила по време както сочи пострадалата. Увреждането е обусловило временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

С вх. № ПЖ-01/14.03.2022 г. ищцата З. е уведомила Кмета на Общ.Каварна за извършеното над нея нападение от улични кучета, като е поискала да бъдат предприети действия за ликвидиране на проблема с кучетата в града.

В отговор на жалбата с писмо изх. № ПЖ-1-001/29.03.2022 г. Кмета на Община Каварна е информирал ищцата З., че нападналото я на ул. „*****“ в гр. Каварна безстопанствено куче е било своевременно идентифицирано и заловено. Уведомил я е, че същото ще бъде подложено на регламентираните в Закона за ветеринарномедицинската дейност и Закона за защита на животните ветеринарномедицински манипулации.

С искане вх. № РД-14-115/12.08.2022 г. и заявление вх. № РД-14-7/15.08.2022 г., С. З. е поискала да ѝ бъде предоставена информация дали

преди 14.03.2022 г. е имало регистрирани и деклариани в общината кучета на адреси гр. Каварна, ул. „****“ № 49 и № 51.

В отговор на искането с писмо изх. № РД-14-115-001/18.08.2022 г. ищцата е била уведомена, че на ул. „****“ № 49 е регистрирано и се отглежда, при домашни условия едно куче, порода Хъски, а на ул. „****“ № 51 няма регистрирано домашно куче. Приложена е и декларация вх. № 0317000002/27.01.2010 г. по чл. 117 от ЗМДТ за притежаване на куче.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на свидетелите М. Г. Т., К. А.а К., З. П. З. и Д. А. Д., които съдят кредитира изцяло, тъй като са логични, последователни, обективни и безпротиворечиви. Данните, които изнасят З. и Д. се преценяват в светлината на чл. 172 от ГПК, доколкото първата е сестра на ищцата, а вторият е лице, с което съжителства на семейни начала. От показанията на свидетелите Т. и К. се установява, че те като очевидци са възприели ищцата З. на процесната дата, когато същата е бил нападната от две безстопанствени кучета в резултат на което е получила нараняване на левия си крак. Свидетелите са съдействали на З. да се спаси от нападението и да се придвижи до безопасно място, а в последствие да посети и лекар. И двете свидетелки описват физическата болка, която ищцата е изпитвала след ухапването, както и емоционалното и състояние, което описват с думите – стрес и шок. Свидетелите З. З. и Д.Д. свидетелстват за физическото, психическото и емоционалното състояние на ищцата непосредствено след инцидента, както и за продължаващото и към момента страхово мотивирано поведение.

Посочените от четиримата свидетели данни са в корелативна връзка с данните от писмените доказателства и изготвената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза неоспорена от страните.

Според заключението на вещите лица описаното в медицинските документи и установено от тях при прегледа, травматично увреждане е резултат на действието на предмет с ограничена повърхност, отговаря добре да бъде получено при ухапване от куче в указаното време. Описаната разкъсно-контузна рана е обусловила временно разстройство на здравето неопасно за живота, отзвучаващо в рамките на около 20-25 дни. След получаването на такова травматично увреждане е налице кръвотечение, болезненост в областта на травмата и при придвижване. Вещите лица дават

заключение, че непосредствено след инцидента З. е била с разстройство в адаптацията – остра стресова реакция. Случилото се е било възприето като стрес от ищцата който е оказал влияние върху психо-емоционалното ѝ състояние, както и на качеството ѝ на живот – нарушение на съня, страх и несигурност от поведението на бездомните кучета в града и тяхното поведение към децата /като това напрежение тя проектира върху собственото си дете/. Психичния статус на ищцата по време на изследването е леко напрегнат. Емоционално става леко тревожна при разговор за безконтролните кучета в града и потенциалната възможност за инцидент дори и към дете. При изследването ищцата има отреагиране на изпитваното вътрешно напрежение и дискомфорт вследствие на случилото се. При освидетелстването на ищцата не са диагностицирани психични разстройства.

При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният е иск с правно основание чл. 49, във вр. с чл. 45, вр. с чл. 52 от ЗЗД - за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 3000 лева в следствие на нанесените ѝ травматични увреждания – ухапване от куче на 14.03.2022 г., около 12.00 ч. по ул. „****” в гр. Каварна, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба – 30.05.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

Съдът приема предявеният иск за допустим, а разгледан по същество и за частично основателен, по следните съображения:

Законодателят в разпоредбата на чл. 47, ал. 3 ЗЗЖ е посочил кому принадлежи задължението за осъществяване надзора и грижите за безстопанствените животни, като приема, че това са общините, организациите за защита на животните или други лица, които са подписали декларация за спазване изискванията на чл. 49 и чл. 50.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Глава V "Безстопанствени животни" от ЗЗЖ общинските съвети са длъжни да приемат програми за овладяване на популацията на безстопанствените кучета, да изградят приюти, за чиято дейност отговаря кметът. Предвид нормата на чл. 41, ал. 4 от ЗЗЖ тези приюти трябва да се стопанисват от общините и/или организациите за защита на животните, регистрирани по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Регламентирана е мярка за овладяване на популацията,

изразяваща се в задължително кастриране – чл. 47, ал. 1, предл. 1 ЗЗЖ, както и задължителни грижи за кучетата по чл. 45, т. 5 и чл. 47, ал. 1, предл. 2 и 3.

От посочената нормативна уредба се налага изводът, че на общината със закон е възложен надзор върху безстопанствените кучета, изразяващ се в изпълнение на вменени конкретни задължения във връзка със здравето, популацията и поведението на кучетата. С оглед на това бездействието по тези дейности ангажира отговорността им по общия исков ред по чл. 49 ЗЗД, като общините отговарят именно съобразно разпоредбите на гл. V от Закона "Безстопанствени животни". В този смисъл Решение № 279/28.09.2011 г. по гр. д. № 1533/2010 г. на III-гр. о., ВКС постановено по реда на чл. 290 ГПК. Съгласно съдебната практика, установена и с решение № 488 от 07.02.2012 г. по гр. дело № 899/2010 г. на ВКС, IV г. о. в производство по реда на чл. 290 от ГПК, държавните органи, в т. ч. общините, са длъжни да изпълняват правомощията си, а така те биха постигнали целта на закона - добро управление на съответните обществени процеси. Когато обаче не бъдат предприети предписаните от закона действия или са предприети, без да бъде положена дължимата грижа и от това настъпят вреди, общината дължи обезщетение.

За основателността на претенцията е необходимо да бъде установено със средствата на ГПК бездействие от страна на служители на общината, изразяващо се в неизвършване на необходимите действия за предотвратяване на агресивно поведение на безстопанствено куче към хора и за осъществяване на надзор и грижи за върнатите по места след маркиране животни; причиняване на неимуществени вреди на ищеца, изразяващи се в болки и страдания в резултат на ухапване от безстопанствено куче на територията на общината; причинна връзка между неимуществените вреди и противоправното поведение на общинските служители, на които е било вменено изпълнение на задълженията, произтичащи от цитираните разпоредби на ЗЗЖ. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВКС на РБ (Определение № 388/30.03.2011г. по гр. дело № 1533/2010 г., III г.о.; Решение № 279/28.09.2011 г. по гр. дело № 1533/2010 г., III г. о.; Определение № 810/07.06.2011 г. по гр. дело № 1945/2010 г., IV г. о. и др.).

В случая от събраните доказателства се налага извод, че на 14.03.2022 г., около 12,00 ч., в град Каварна, на ул. „****“ между дом № 48 и № 49, куче е

ухапало С. З. по левия крак в областта на глезена. Фактът, че ухапването е причинено от безстопанствено /бездомно/ куче, по смисъла на ЗЗЖ се потвърждава от показанията на свидетелите М. Т. и К. К., доколкото не бе опровергана тезата, че кучето не е било в определено за това място, или в дом и не е имало стопанин с него - в тази връзка е и Решение № 262/11.05.2010 г. по гр. дело № 1155/2009 г. на ВКС, IV г. о. Обстоятелството, че кучето е безстопанствено е признат и от ответника в писмо изх. ПЖ-1-001/29.03.2022 г. адресирано до ищцата, с което тя е информирана, че безстопанственото куче е било своевременно идентифицирано и заловено. За пълнота следва да се посочи, че положителният факт – че кучето е имало стопанин, следва да се докаже по реда на пълното и главно доказване от ответната страна. В случая по делото се установи, че ищцата е била нападната на обществено място (на улицата) и там не е имало човек, който да покаже признаци, че е стопанин на кучето, което е индиция, че то е безстопанствено. С което се установява твърденият механизъм на причиняване на вредите.

Въпреки наличните данни за приета Общинска програма за овладяване на популацията на безстопанствени кучета на територията на Община Каварна, процесният инцидент сочи на неизпълнение на задълженията за осъществяване на адекватен надзор в т. см. в пълен обем. Поради това съдът приема, че ответната община действително не е изпълнила задълженията си, установени с разпоредбите на чл. 50, т. 2, вр. чл. 49, чл. 40, ал. 1 и 2, чл. 41, ал. 1-3, чл. 47, ал. 1 и 3 и чл. 48 от ЗЗЖ, както и от § 5 от ПЗР на ЗЗЖ. Именно в резултат на това ищцата е претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени физически и психически болки и страдания, като пряка и непосредствена последица от осъщественото противоправно Д.ие, като в продължение на около месеца понасял болки и страдания, развила силно тревожно поведение, което е повлияло качеството ѝ на живот – нарушение на съня, страх и несигурност. В този аспект са събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на З. З. и Д.Д., както и приетото без възражения заключение по допуснатата съдебно-медицинска и съдебно-психологична експертиза.

От горното се налага обоснован извод, че е налице причинна връзка между вредите – претърпените болки и страдания, тревожност и противоправното поведение на общинските служители, на които е било вменено изпълнение на задълженията, произтичащи от цитираните

разпоредби на ЗЗЖ.

Поради горните съображения, съдът приема, че претенцията е доказана по своето основание.

Относно размера следва да се вземе предвид принципното разбиране, че неимуществените вреди, с оглед естеството им, не могат да бъдат поправяни. Именно заради това предназначението на паричното обезщетение е да улесни увредения в друга област, като законът овластява съда да определи размера на паричното обезщетение по справедливост. Съдебната практика приема, че размерът на обезщетението зависи от вида на накърнените блага – душевен или телесен интегритет, степента и продължителността на увреждането, очакваното развитие на страданието, наличието на трайни увреждания, интензитет на негативните преживявания, допълнителното влошаване на здравето на пострадалия, загрозявания и др. (така и Постановление № 4 от 23.12.1968 г. на Пленума на ВС). В този аспект от подробния анализ на събраните писмени доказателства и свидетелските показания, може да се изведе, че на ищцата е причинено временно разстройство на здравето без опасност за живота – в т. см. е неоспореното заключение по допуснатата СМЕ, като според вещите лица е необходим период за възстановяване около един месец. Не може да се остави без внимание и това, че при подобен инцидент негативните изживявания, страхът и ужасът от случилото се са въвн от всяко съмнение, като стресовото разстройство може да продължи дълго време след инцидента.

Ето защо съдът намира, че справедливо обезщетение за претърпените неимуществени вреди се явява такова в размер на 2000,00 лева, като предявеният иск в останалата част над уважения до пълния заявен размер от 3000,00 лева не отговаря на принципа на справедливост, и като такъв следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

На основание чл. 86 от ЗЗД и предвид изхода на делото по главния иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД, следва да се уважи и акцесорният иск за присъждане на законната лихва върху обезщетението от 2000,00 лева, считано от датата завеждане на исковата молба – 30.05.2022 г.

По разноските:

При този изход на спора страните имат право на разноски съразмерно на уважената и респективно отхвърлената част от иска.

Ищцата претендира разноски в размер на 903,55 лева - за внесена държавна такса, разноски за вещи лица, транспорт и платено адвокатско възнаграждение, които са поискани своевременно, налице са доказателства да са платени и е представен списък за разноски, като съразмерно на уважената част от иска ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати сумата от 602,37 лв.

Ответникът претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 700,00 лв. Ищцата релевира възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника, което съдът намира за основателно, тъй като съгласно размера на ищцовата претенция и относимата към нея разпоредба на чл. 7, ал. 2, т. 2 от НАРЕДБА № 1 от 09.07.2002 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е видно че размерът на адвокатското възнаграждение надхвърля минималния. Съобразявайки правната и фактическа сложност на делото и извършените процесуални действия от представителя на ответника съдът намира, че възнаграждението следва да бъде намалено до размера от 440,00 лева. Съразмерно на отхвърлената част от иска, ищецът дължи на ответника сумата от 146,67 лв.

Насрещните вземания за разноски не могат да бъдат компенсирани поради липса на искане в този смисъл.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА КАВАРНА, ЕИК 000852697, с адрес гр. Каварна, ул. „Добротица” № 26, представлявана от Кмета Е. Б., ДА ЗАПЛАТИ на С. П. З., ЕГН *****, с адрес гр. Каварна, ул. „****” № 3, сума в размер на 2000,00 лв. (две хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени ѝ на 14.03.2022 г., около 12,00 ч., в гр. Каварна, на ул. „****”, когато била ухапана от безстопанствено куче, при което получила телесни увреждания – разкъсна рана в областта на ляв глезен, от което търпяла болки, страдания и стрес, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда – 30.05.2022 г., до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 49 ЗЗД, във връзка с чл. 45, ал. 1

ЗЗД, вр. с чл. 52 от ЗЗД за сумата над 2000,00 лв. до пълния предявен размер от 3000,00 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА ОБЩИНА КАВАРНА, ЕИК 000852697, с адрес гр. Каварна, ул. „Добротица” № 26, представлявана от Кмета Е. Б., да заплати на С. П. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Каварна, ул. „****” № 3, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сума в размер на 602,37 лв. (шестстотин и два лева и тридесет и седем стотинки) - разноси в първоинстанционното производство, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА С. П. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Каварна, ул. „****” № 3, да заплати на ОБЩИНА КАВАРНА, ЕИК 000852697, с адрес гр. Каварна, ул. „Добротица” № 26, представлявана от Кмета Е. Б., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 146,67 лв. (сто четиридесет и шест лева и шестдесет и седем стотинки) - разноси в първоинстанционното производство, съобразно отхвърлената част от иска.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд - Добрич с въззивна жалба в двуседмичен срок от датата на връчването му в препис на страните.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____